

ДОБРЫ ВЕЧЕР

МИНСКАЯ ГРАДСКАЯ ГАЗЕТА

1993
САКАВІК
23
АЎТОРАК
№ 55 (490)
Цана
3 рублі

ГРАМАДА

МАКСІМ ГРЭК, «ДВ».

Гэты матэрыял мог бы быць напісаны зусім інакш — як звычайны кароткі рэпартаж з месца падзеі, які, да таго ж, не прэтэндуе на асаблівае асветленае меркаванне, а толькі радыёжурналісты.

Але вывучыўшы са святкавання 75-й гадавіны незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі і ўключыўшы «Панараму» Беларускага тэлебачання, я ўбачыў хітра злітаваны дэзінфармацыю ў лепшых традыцыйных саветаўскага часу і не змог напісаць інакш. «Неспаконная выдалася нядзеля», — пабываў каментар. Маўляў, у Маскве Ельцын з Хасбулатавым грэўцца, і ў нас суполкі БНФ і БЗВ мітынг маладзілі. І далей — два інтэрв'ю ва ўдзельніках святкавання, буйным планам галава калоны і некалькі слоў з выступлення народнага дэпутата Лявона Баршчэўскага. Двуххвілінны рэпартаж скончыўся, а з экрану сядзеў перад экранам. Як жа можа так не паважаць свой народ, каб буйнейшую падзею апошняга часу падаць у гэтак выглядзе? Як жа можа так не

МЫ ВЫЙШЛІ ШЧЫЛЬНЫМІ РАДАМІ...

паважаць сябе, дамагаючыся поўнага ігнаравання народам перадач Беларускага тэлебачання, акрамя як баскондай «Ма-чахі» і фільмаў «Сінема».

У нядзелю ў сталіцы краіны адбылося буйнейшае палітычнае мерапрыемства. Тысячы і тысячы мінуў, прадстаўнікі многіх гарадоў, беларусы бліжняга і далёкага замежжа ладзілі святкаванне 75-х годкаў Беларускай незалежнасці. Не суполкі БНФ і БЗВ, а больш пачыналі ініцыятыву Беларускага народнага фронту і Беларускага згуртавання ваіскоўцаў і стварылі арганізацыйны камітэт па святкаванню юбілею, браў удзел у святковым шэсці і мітынгу. Сотні дзяржаўных сцягоў, харугваў з выявамі гістарычных асобаў Беларусі, лозунгаў і плакатаў луналі над праспектам Скарыны.

Шэсце пачалося ўрачыстым маршам БЗВ. Восем год харугваў пад барабанны бой прайшлі праз жылы калідор гарадзян па галоўнай магістраляй Мінска. Ішлі мужчыны, якія прысягнулі на вернасць сваёй Бацькаўшчыне, гато-

выя ў любую хвіліну са зброяй у руках выйсці на яе абарону.

Следам рушылі калоны партый і грамадскіх арганізацый. Не выпадкова тэлебачанне не паказала дэманстрацыю агульным планам — калону, якая расцягнулася ці не на ўвесь праспект, суполка БНФ абзаваць было б цяжка.

Невыпадкова не убачылі тэлеглядачы твары тых, хто стаў ля помніка Янку Купалу, бо гэта былі людзі, аядамыя і паважаныя ў краіне. Людзі, якіх немагчыма было б абзаваць «недасведчанымі» альбо «экстрэмістамі» — Васіль Быкаў, лідэр БНФ, старшыня парламенцкай апазіцыі Зянон Пазняк, народны дэпутат ВС — старшыня Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады Алег Трусаў і старшыня Таварыства беларускай мовы Імя Ф. Скарыны Ніл Гілевіч, Лявон Баршчэўскі, Анатоль Вярцінскі, Валянец Голубев, Аляксандр Крываноскі, Сяргей Наумчык, намеснік старшыні Мінгарсавета, старшыня гарадской Рады БСДГ Анатоль Гурыновіч, рэдактар штоднёўніка «Культура» паэтка Вольга Іпатова, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук Беларусі акадэмік Радзіві Гарэцкі,

старшыня філіі ТБМ у Маскве Аляксей Каўка, старшыня БЗВ падпалкоўнік Мікола Статкевіч, старшыня гарадской Рады БЗВ маёр Аляксей Станкевіч, старшыня гарадской Рады ТБМ прафесар Мікола Савіцкі, прафесар, доктар эканамічных навук Уладзімір Кулажанка, дацэнт Беларускай політэхнічнай акадэміі Мікола Анцыповіч, рэдактар часопіса «Полымя» Сяргей Законнікаў,

рэдактар газеты «Наша слова» Эрнест Ялугіч, гісторык Віталь Скалабан і Міхась Чарняўскі, мастак Аляксей Марачкін, публіцыст Аляксандр Лукашук і многія, многія іншыя.

Невыпадкова не пачулі мы па тэле і выступленні на мітынгу, бо акцыя набывала яскравы палітычны характар. І не толькі таму, што суверэнная Беларусь дагэтуль не адзначае свай святы

на дзяржаўным узроўні. Але і таму, што гаворка ў скверы Янкі Купалы ішла пра дзень сённяшні. Прамоўцы неаднаразова ўспаміналі беспрэцэдэнтную заяву прэм'ера Беларусі Вячаслава Кебіча, і неаднаразова давалі жорсткую ацэнку як неканстытуцыйнай і здрадніцкай яго пазіцыі па пытаннях эканамічнага саюза і ваеннай блізароўкі з Расіяй. Ну, ці ж магло тэлебачанне афіцыйна ўладзі праінфармаваць сваіх гледачоў пра тое, што ці не кожныя тры хвіліны тысячы грамадзянаў Беларусі патрабавалі ад урада і асабіста ад таварыша Кебіча падаць у адстаўку?

Ні слова, ні паўслова не сказалі афіцыйныя каментарыя пра непадобную атмасферу свята, якая панавала ў горадзе. Не казалі пра ўсмешку на твары, пра жарты і прызнаны настрой, пра малюўніцкі і прыгожы калонаў, пра мілагучныя ладныя

на здзімку.

Дайце ўжо плошча Незалежнасці не бачыла столькі людзей, як 21 сакавіка. Не менш ста тысяч чалавек прыйшлі сюды ў гэты дзень, каб прыняць удзел у дэманстрацыі і святковым мітынгу, якія былі прысвечаны 75-ым годкам абвешчання Беларускай Народнай Рэспублікі.

Фота МАРАТА ЎРБЛЕЎСКАГА, БелаПАН.

В МИНГОРИСПОЛКОМЕ

... МНОГО ВОДЫ, НОВОЕ КЛАДБИЩЕ И ЧЕТЫРЕХЗВЕЗДОЧНЫЙ ОТЕЛЬ

ОЛЬГА ЖАРИНА, «ДВ».

Вчера в пресс-центре Мингорисполкома выступил начальник управления предприятий коммунального обслуживания В.П.КОЛОДКА. В ведении этого управления находятся водоснабжение города, водоотведение, ритуальное обслуживание населения, а также гостиничное хозяйство и справочные службы.

Основная наша задача — обеспечить перспективное развитие города, — рассказывает В.П.Колодка. — Под программу этого года нам выделено более 14 млрд. рублей. Четыре из них пойдут на строительство очистных сооружений для стоющих вод. Но пока средства выделяются очень медленно: за два месяца освоение составило 500 млн. рублей, а получено всего 380 млн. рублей.

В этом году будут введены новые мощности системы водоснабжения, и город сможет получать дополнительно 50 тысяч кубометров воды в сутки.

Продолжится благоустройство частного сектора. Водопровод и канализация появятся по улице Брагинской, Мажайской и некоторых других.

Темой отдельного разговора на пресс-конференции было ритуальное обслуживание. Начальник управления сообщил, что скоро должно открыться Северное кладбище, а примерно в июне-июле возле Колодича откроется новое. Журналисты поинтересовались, не будет ли там процветать взяточничество за «хорошее место»? Владимир Павлович ответил так:

— Уже сейчас места расписывают не на кладбище, а в спецкомбинате, и захоронение идет не на 2-3 участках, как раньше, а только на

одном, строго последовательно. Это само собой решило проблему взятки.

По просьбе журналистов, В.П.Колодка поделился и другой информацией. Например, о том, что на Московском кладбище захоронения идут только по решению правительственной комиссии. Или о том, что минимальная стоимость ритуальных услуг сейчас составляет 14 тыс. рублей, кремация — около 8 тыс. Чтобы удержать эти цифры от резкого повышения, спецкомбинат в этом году выделяет дотацию в 22 млн. рублей.

Закрыв эту неприятную, но всегда актуальную кладбищенскую тему, Владимир Павлович ответил на вопросы, связанные с гостиничным хозяйством. Вот что удалось узнать из его ответов. Новые гостиницы сейчас в городе не строятся, а вот многие старые требуют реконструкции. Этим уже и занялось управление. Отремонтированы два корпуса гостиницы «Минск», есть проекты реконструкции «Свислочи», которые превратят ее в комфортабельный четырехзвездочный отель, и т. д.

Наводят на размышления такие цифры. Стоимость одноместного номера — 1600-2400 рублей (3-комнатный) и соответственно — 30-80 долларов в сутки. В прошлом году 50-60 процентов гостиничных номеров пустовало. Поэтому часть помещений — точнее 150 комнат из 3000 — были сданы в аренду различным коммерческим структурам. А в результате по итогам 1992 года гостиничное хозяйство получило 2 млн. руб. прибыли.

Вот такая разнообразная и достаточно любопытная информация прозвучала на пресс-конференции.

ГОРОДСКИЕ ЗАБОТЫ

ТЕПЛО ВСЕ ДОРОЖЕ

ЕЛЕНА ЛИТВИН.

Как стало известно, решением Мингорисполкома от 12 марта 1993 года утверждены новые тарифы на тепловую энергию для предприятий и организаций города.

Этот шаг вызван удорожанием топлива. Например, стоимость газа с 1 февраля увеличилась в 8 раз, в январе поднялась цена на мазут, произошло удорожание строительных-монтажных работ.

С 1 марта базовая стоимость 1 Гкал для промышленных и приравненных к ним потребителей составила 16 тыс. 200 рублей. Но на период с 1 марта по 30 июня к этой сумме прибавится надбавка 1560 рублей, которая должна покрыть убытки Минскэнерго за счет подорожания топлива уже в январе-феврале.

Для предприятий коммунального хозяйства 1 Гкал теперь стоит 6010 рублей (Мин-

скводоканал, городской транспорт, завод по переработке бытовых отходов, гостиницы и другие).

Для бюджетных организаций — тариф 1011 рублей за 1 Гкал. Сюда относятся сады, школы, больницы и т. д.

Особые условия расчета за потребленную тепловую энергию установлены для ряда организаций. На уровне бюджетных будут платить ведомственные детские учреждения, аптеки и аптечные магазины, прачечные, химчистки, бани, тепло-парниковое хозяйство.

В группу коммунальных включены объекты общественного питания, гаражно-строительные кооперативы, кинотеатры, дома культуры, хлебозаводы.

Для населения с 1 марта тарифы увеличены в 4,5 раза. Для сравнения: 1 Гкал для населения стоит 162 рубля, предприятия платят в 100 раз больше.

ВНИМАНИЮ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЕЙ, РУКОВОДИТЕЛЕЙ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ И ЧАСТНЫХ ФИРМ!

ВНИМАНИЮ ВСЕХ ЖЕЛАЮЩИХ ПРИНЯТЬ УЧАСТИЕ В БЛАГОУСТРОЙСТВЕННОЙ АКЦИИ!

АУКЦИОН БУДЕТ ПРОХОДИТЬ ПО АДРЕСУ:
г. Минск ул. Фрунзе 5 в помещении Дома литератора.
НАЧАЛО ТОРГОВ В 14.00
Телефоны для справок:
636 667, 699 756, 366 267, 366 214.

СТАЛІЧНАЯ ХРОНІКА

ПО СООБЩЕНИЮ БЕЛАПАН, РИД И СОБСТВЕННЫХ КОРРЕСПОНДЕНТОВ «ДВ»

ПАЛІТЫЧНЫ КАПІТАЛ ЗАРАБАЮЦЬ НА АХВЯРАХ

У.І.І.І.І. «ДВ».

У суботу, напярэдадні 50-годдзя хатынскіх трагедый, па ініцыятыве Партыі камуністаў Беларусі, Камуністычнай партыі Беларусі, Славянскага Сабора адбылася жалобная маніфестацыя і мітынг.

З плошчы Незалежнасці маніфестанты прайшлі да плошчы Перамогі і ўсклалі кветкі да помніка воінам і партызанам, загінуўшым у гады Вялікай Айчыннай вайны. На гэтым і скончылася памянне ахвяр фашызму. Пачаўся мітынг, дзе

прагучалі абвінавачванні ў адрас палітычных праціўнікаў: дэмакраты ўсіх масцей, нацыяналісты, якім дасталося за развал Саюза, падрыхтоўку да святкавання 75-х годкаў з Дня абвешчання буржуазнай Беларускай Народнай рэспублікі.

Словам, усё як заўсёды. І з гэтай нагоды ўзнікае такая думка: несумленна, неспрыяльна для народа дзень пераўтвараецца ў палітычны спектакль для прапаганды сваіх ідэй і лозунгаў.

КВАРТИРА ЗА ПОЛЦЕНЫ

Соб.інф. «ДВ».

Наша газета ўжо пісала о том, что в республике впервые проводится подписка на облигации, по которым будут разыграны 360 квартир в Минске («ДВ» 12 марта 1993 г.). 15 марта началась продажа облигаций. Как сообщил начальник Управления ценных бумаг Национального банка Беларуси С.ЖЕВНЕРОВИЧ, за первую неделю куплено только 5 облигаций. Все они приобретены физическими лицами. Организации, предприятия пока не откликнулись на инициативу Национального банка и горисполкома. Возможно, подвела реклама или сказывается недоверие людей к этой акции. Между тем, каждая шестая облигация — выигрышная. Остальные будут погашаться с 15.03.94 г. с выплатой 30% годовых. Так что риска никакого, убытка тоже. Квартира обойдется выигравшему в 2-3 раза дешевле, чем она стоит на самом деле. Хочется еще добавить, что у юридических лиц больше шансов улучшить жилищные условия своих работников, т.к. можно приобрести пакет облигаций. Так что решайтесь, если имеете деньги.

КОРОТКО

МИНСКИЙ стачком намерен провести 25 марта в столице республики митинг. Его цель — продемонстрировать отношение рабочих к захлестнувшей республику волне коррупции и преступности. Инициатива встретила понимание со стороны многих работников милиции. О поддержке акции заявил и сойм БНФ.

ЯК СТАЛА ВЯДОМА, у 1993 годзе не будзе праводзіцца тыражы грашовых-рэзавай латарэй. Справа ў тым, што апошнім часам на момант палучэння выйграшу кошт тавараў, які правіла расцэ. А атрымліваючы грошы ўпадальнікі білета-пераможцаў не жадаюць, бо на іх мала што сёння набудзецца. Менавіта па гэтай прычыне Міністэрства фінансаў прыняло такое рашэнне.

Посол на тракторе

Наталья ГРИБ

«Продукция Минского тракторного завода составила 6 процентов сельскохозяйственной техники на американском рынке», — такие цифры привел Иван Кулешов, генеральный директор объединения, на встрече с американским послом в Беларуси Дэвидом Суорцем.

Давимши любовью к земле, господин Суорц приобрел мини-трактор «MT3-82» с прицепом в личное пользование и высказал надежду на дальнейшее укрепление экономического сотрудничества. Дело в том, что данная партия машин собрана с двигателями американского производства, а с этого года США значительно снизили пошлину на белорусские тракторы

ЛЕКАРСТВА ИЗ АНГЛИИ

В.ГРИЦУК.

11 детская поликлиника получила гуманитарную помощь в виде большого набора лекарств.

Сябры БНФ «Адраджэньне», народныя дэпутаты Первамайскага раённага Савета, даўно дапамагаюць отцу Надсона пры распаўсюдзі гуманітарнай дапамогі з Англіі. І вот у агульнай раз на даставілі лекарства, якія сабраў у Англіі, дэтам Беларусі. Пастаянную дапамогу ў распаўсюдзі іх аказвае і народны дэпутат Первамайскага раёна Л.В.Пісковская.

Руководство поликлиники горячо поблагодарило за подарок.

КРИМИ НАЛ

СЕРГЕЙ РАЧИЛА, пресс-центр УВД г.Минска.

НЕТ НА НИХ МАЛЮТЫ СКУРАТОВА...

РОВНО неделю назад неизвестный подобрал ключ к двери подсобного помещения цеха ПО «Интеграл» и опять-таки подбором ключа сумел открыть сейф, откуда похитил золотосодержащих плат на 10 миллионов рублей.

Интересно, как это можно подобрать ключи к замкам (а уж тем более сейфам) таких серьезных предприятий? А на некоторых подсобных «золотосодержащих» территориях, как оказалось, достаточно крупные суммы денег, практически, валяются под ногами (в каких-то подсобках в лучшем случае).

Подобрать ключ, оказывается, можно. И в данном случае это сделал 30-летний тамошний рабочий Г., который был изобличен в содеянном и задержан работниками милиции спустя несколько дней.

В минувший четверг сотрудники отделения по борьбе с преступностью в сфере экономики Ленинского РОВД задержали рабочего Минского камвольного комбината Р., который прямо у стен столичного мануфактурного гиганта, словно трудяга-муравей, таянул на себе 42 ворованные бобины с пряжей.

И вновь возникает тема «бдительности» ведомственных сторожей. Пора бы, наверное, вспомнить «божьем одуванчиком» об основных функциях и унять свой неуместный громоподобный хрип.

В пятницу милиция Партизанского РОВД водворила за решетку 50-летнего шофера Минского завода шестерен А., который за неделю до этого вывез со своего предприятия бронзовых слитков на 40 тысяч рублей. Не случайно привожу возраст злоумышленника. Позади больше чем полжизни, а ума — от первоклассника.

Впрочем, что говорить о простых рабочих, если сегодня к государственному или общественному добру не прочь приложить руку и некоторые руководители. Как, например, бригадир радиомехаников одной из производственно-коммерческих фирм города, который, являясь материально-ответственным лицом, в течение месяца таскал из своей «кормильцы-конторы» ценности. Итог — «благодаря» бригадиру, эта организация потеряла 200 тысяч рублей.

Тема (и проблема) краж государственного и общественного имущества никогда не обретет второстепенность по значимости, ибо, «несуны» были всегда. В том числе и при царе Горохе. Но тогда за подобные вещи сажали на кол или рубили руки. А то и головы.

НАШ КАЛЯНДАР

АЎТОРАК,
23 САКАВІКА

СОНЦА — 6.06/18.27

Даўжыня дня — 12.22

МЕСЯЦ — маладзік 9.15

усход 4.25/заход 17.24

ІМЯНЫНЫ:

Праваслаўныя: Васілісы, Віктара, Галіны, Дзяніса, Кандрата, Купрыяна, Нікіфара, Паўла, Серафіма, Фядоры.

Каталіцкія: Нікі, Пенарэі, Турбія, Фелікса.

КАК ПРОФСОЮЗ ГОСКОМПРОМ ПОБЕДИЛ. В СУДЕ

Виктор ФЕДОРОВИЧ.

О конфликтной ситуации, возникшей на Минском заводе колесных тягачей после приказа № 8 Госкомпрома от 12 января т.г. «О преобразовании МЗКТ», было написано и сказано немало. На предприятие, которое не так давно получило свободу от ПО «БелавтоМАЗ», чиновничьим указом вновь хотели набросить цепи. Ассоциация независимых профсоюзов промышленности Беларуси и МЗКТ направили иск в Высший хозяйственный суд о признании приказа Госкомпрома недействительным.

Как стало известно корреспонденту БЕЛАПАН, суд установил, что сей документ издан в нарушение требований ст.8 Закона Республики Беларусь «О профсоюзах» и признал его недействительным. Указанная статья предусматривает, что ликвидация или реорганизация предприятия по инициативе собственника или уполномоченного им органа управления, влекущие за собой сокращение рабочих мест или ухудшение условий труда, могут осуществляться лишь при условии предварительного уведомления профсоюзов.

Будут ли наказаны безграмотные чиновники, неизвестно. Известно лишь, что с Госкомпрома в пользу завода колесных тягачей взыскано 500 рублей расходов на госпошлину.

Свежие Новости Городов СНГ

МОСКВА

Ельцин, партбилет на стол! За 120 тысяч «зеленых»

Неожиданным спросом на толкучках Москвы стали пользоваться... чистые партбилеты КПСС. Еще недавно считавшиеся священными красные книжечки теперь очень популярны среди коллекционеров. Ажиотаж достиг такой силы, что за билет выпадают 18-20 тысяч рублей. Настоящая охота началась за коммунистическим удостоверением Бориса Ельцина. В настоящее время один ценитель раритетов — американец из штата Северная Дакота — ведет его активные поиски. По некоторым данным, партбилет находится у экс-президента СССР Михаила Горбачева. Коллекционер готов выложить за него целое состояние — 120 тысяч долларов. Билет самого Горбачева оценивается не меньше. Любопытно, что в разных местах Москвы уже появились предприниматели, предлагающие партбилеты не только Ельцину или Горбачеву, но и Шеварднадзе, Яковлеву, Хасбулатову, Плотникову, Попову и Собчаку. Разумеется, «подлинники». Эти идут чуть дороже, чем обычные, но до тысяч долларов не доходят.

Дело Ленина умерло. Его тело по-прежнему не дает покоя

Поклонение на тело Ленина было совершенно недавно в Москве. Молодой человек с решительным выражением лица, смешавшись с посетителями, пронес в Мавзолее диск от гитары, который висел на его шее на проволоке под курткой. Дойдя до саркофага, он сорвал с себя диск и бросил в Ленина. Тяжелый железный круг диаметром около 15 сантиметров упал на середину саркофага, однако не разбил его. Подоспевшая охрана при помощи возмущенных посетителей скрутила хулигана и доставила в отделение милиции. На него заведено уголовное дело, которое, скорее всего, закончится принудительным лечением в психиатрической клинике.

КИЕВ

Преследователей обозвали советниками

Во время выезда колонны машин, в которых находились председатель ВС Украины Иван Плющ и прибывший с официальным визитом председатель ВС России Руслан Хасбулатов, 18 марта в 19 часов 15 минут возле помещения аэропорта Борисполь группа граждан из восьми человек развернула три плаката и через громкоговоритель высказывала протест против прибытия на Украину Руслана Хасбулатова. Через полчаса группа из 15 человек предприняла попытку пройти через охраняемую зону резиденции, где размещалась делегация ВС России. Несколько человек держали плакат «Хасбулатов, Плющ — красные советники». За невыполнение требования о прекращении протестных действий на двух зампредов Всеукраинского объединения солидарности трудящихся Нагорного и Швеца были составлены административные протоколы.

ПО СООБЩЕНИЯМ РИД БЕЛАПАН

● КУЛЬТУРА Ў КАНТЭКСЦЕ ЧАСУ

ІГАР ЧАРНЯЎСКІ,
народны дэпутат
Мінгарсавета
па 161 Астраўцкай
выбарчай акрузе.

Час ад часу грамадства наша раптам праіравае настолькі думкай: маўляў, раней былі райкі, гарамы і быў парадок, ледзь што — партывому. Паступала накіроўваючая дыктыва, і ўсе агітавалі кідацца яе выконваць. Ніхто не задумваўся, дзея чаго, але за справу браўся гуртам, калектывам значыць. Калектывнае выкананне пад калектывным кіраўніцтвам. А накіроўваючая — адна. Сёння калектывнае кіраўніцтва, як іраней, існуе ў асобе Саветаў народных дэпутатаў розных узроўняў з іх размытымі структурамі.

Адзінай «накіроўваючай» не стала. Нехта схільны менавіта гэтым вылучаць прычыны «паралічу ўлады». Мы ж іх бачым зусім у іншым: найперш у захаванні старых формаў і метадаў кіравання, у нежаданні выкананьняў службоўцаў апусціцца з вышніх свайго кабінета на грунт шоддзённых ролі, сударануцца з клопатам кожнага асобнага чалавека.

Пра штурчання, а значыць, і негэваліцысцкіх сістэм, апірышам акой служыць кампартыйна падпоркі ў выглядзе дырктывы, укаванню, у крайнім выпадку — вымаву ды прапаровак, сведчыць лёгкае разбурэння заснаванай на прычынах сілы і прымусу талітарнай сістэмы ўлады. Грамадства, у аснову якой закладзены ўтапічныя прычыны развіцця, як і лад, што трымаўся на шытках, доўга існаваць не могуч. Калі на дэўнім паваліліся народы іграваліся не толькі законы грамадскага развіцця, але і святая святых — законы развіцця прыроды, ці ж вярта дзіўна нашаму сённяшняму гартунаму стану? «Гістарычныя» дырктывы «накіроўваючай» лічыліся вышэй за ўсе законы разам узятых.

Сёння ў склад некаторых органаў прадстаўнічай ўлады ўваходзіць да 50 прадстаўніц народных дэпутатаў з некамуністычным светаспоглядам. Аднавіліся, было б лагічным праводзіць фарміраванне структураў выканавчай ўлады на каліпійнай аснове. Такага не адбылося. У прыватнасці ў Мінску склад выканкама фарміраваўся на аснове «правярных» кадраў. Дзея справядлівасці варты значыць, што большасць з іх мае немалы вопыт работы на розных кіраваннях пасадах. Аднак неабходнасцю трымацца ў рэчышчы адзінага накіравання, які прасякае ўсе ўзроўні выканавчай ўлады, і вызначае характар дзейнасці членаў выканкама гарсавета. Нежаданне збочыць з абранга змужаа ці па ўласнай ахвочы шляху прыводзіць у шэрагу выпадках да ігнаравання прапапоў, які зыходзяць ад пастаянных камісій або асобных дэпутатаў гарсавета.

Рэалізацыя вызначана перспектывным планам работы задуму або вырашачы чыкуцыя пытанні, саборы пастаяннай камісіі гарсавета па культуры, галаснасці і захаванні гісторыка-культурнай спадчыны неаднаразова звярталіся ў гарвыканкам па пытанні, якія, думаецца, маюць пэўнае значэнне ў жыцці Мінска. Нельга сказаць, што ўсе яны засталіся незаўважанымі органам выканавчай ўлады горада. Зрэшты, да гэтага вымагае гэст артыкула 13 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб мясцовым самакіраванні і мясцовай гаспадарцы Рэспублікі Беларусь». Але ж вылікае неабходна, калі некалькі з рашэнняў або дзеянняў выканавчай ўлады горада не проста ігнаруюць прапавы камісіі, але прымаюцца або робяцца наўсперых ім. Прый гэтым адказаў аб прычынах падобнага павароту спраў народных дэпутатаў, які правіла, не атрымоўваюць.

Яшчэ ў 1990 годзе ў пастаянную камісію гарсавета паступіў ліст ад жыхароў дома № 22 па вул. Чырвонай пра парашуныя нормаў у сувязі з выкарыстаннем нежаданага ў будынку службамі, звязанымі з кавярняй «На рэстанях». Пасля аналізу шэрагу прапапоў выслася думка пра магчымасць разгортвання ў вызначеных памішаных культурна-асветніцкага цэнтру, які б дзейнічаў пад кіраўніцтвам гарадскіх улад, а таксама выкарыстанне іх часткі для сацыяльна-культурных патрэбаў Саветаў раёна. У жніўні 1992 года ў выканкам гарсавета № 279, праіраваўшы меркаванне пастаяннай камісіі гарсавета і не папарэзіўшы яе, прыняў прапапоў Міністэрства культуры Беларусі «аб размяшчэнні ў жылым доме № 22 па вул. Чырвонай Беларускага цэнтру творчай моладзі з маладзёжнай кавярняй «На рэстанях». На той час думалася, чыя прапапоў — дэпутаткай камісіі ці Мінкультуры — будзе рэалізавана: у любым з выпадкаў памішанні будучы скарыстанне для патрэбаў нацыянальнай культуры. Ды толькі ў студзені 1993 года пастаяннай камісіі гарсавета па культуры, галаснасці і захаванні гісторыка-культурнай спадчыны на падставе заворту жыхароў дома № 22 па вул. Чырвонай зноў даялося разглядаць тую ж пытанні. Праўда, месца Беларускага цэнтру творчай моладзі мае заняць Шматфункцыянальны цэнтр творчай інтэлігенцыі ці, што вынікае са слоў іх стваральнікаў, элітарнае ўстанова клубнага тыпу. Сёння ж частка памішанай ўжо выкарыстоўваецца для камерцыйных мэтаў, якія да праблемаў нацыянальнай культуры да чынуаюцца надзвычай ускосна.

Не варты было б гадзід падзеі мінулых гадоў. Ды і да ініцыятывы «Мінстэрства культуры Беларусі ў аддасканаленні» рашэння гарвыканкама № 279 можна было б паставіцца безуважна. Час вымагае

актыўных дзеянняў, тым больш, калі гаворка заходзіць пра жыццё. Толькі ж кавярня «На рэстанях» у горадабудуначую сітуацыю гістарычнай часткі Мінска; якую ідэалагічную нагрукку ён мае несці ў гэтай сваёй сабывай частцы горада. Азначаныя пытанні патрабуюць адпаведнага экспертнага заключэння. Немалаважна таксама, што сённяшнія памылкі заўтра могуць абярнуцца немалымі фінансавымі затратамі. Зрэшты, ніякава выгядае і той факт, што саборы выканавчай ўлады заўвагі адносна помніка, дадзены на адрас пастаяннай камісіі гарсавета пленуама Рэспубліканскага і Мінскага гарадскога саветаў таварыства аховы

умовах, у аб'яднанні не было спадкаў. Не без садейніцтва дэпутатаў гарсавета ўдалося знайсці варыянт вырашэння пытання. На шэрагу разовых нарад у наместніка старшын гарвыканкама Аляксандра Сасноўскага было дасягнута пагадненне аб перадачы садка ў гарадскую ўласнасць пасля правядзення аб'яднання «Прагрэс» у ім капітальнага рамонту за грошы горада. Але галоўнае, што прадстаўнікі гарадской, і раённай выканавчай ўлады шчыра бажыліся ў сваім жадаанні ўдзельнічаць у асіражэнасцю вырашэнню пытанне аб капітальным рамоне, максімальна захаваўшы створаны амаль за два дзесяцігоддзі сваё сабывае мікраклімат дзіцячай установа.

Прапусціўшы шматлікія падразнасі «захаваані», якія разумеюць службоўцы раёна і гарадской органаў кіравання адукацыяй, выкажам можа і заката смелое меркаванне, што Саветцы РАНА пры маўклівым патуранні гарадскіх выканавчых уладаў зроблены канкрэтныя захады дзля знішчэння нескаронага дзіцячага садка. Вядома ж, установа стваралася і дзейнічала без іх чыноўніцкага «клопату», выбіваўся з графіка «беларусізацыі» і «стварэння» сістэмы нацыянальнай адукацыі, які гэта разумеюць менавіта ў кабінетах адукацыйных начальнікаў. У чарговы раз было праірававана рашэнне пастаянных камісій гарсавета па культуры, галаснасці і захаванні гісторыка-культурнай спадчыны, на выкаванні і адукацыі № 2 за 9 лютага 1993 года.

Прыведзеныя вышэй толькі асобныя факты ўзаемадзейнасці выканавчых і прадстаўнічага органа ўлады ў горадзе дазваляюць у асноўных рысах раскрыць некаторыя прычыны тагачаснага «паралічу ўлады». Дарэчы, разрозненасцю паміж выканавчымі і канкрэтнымі структурамі гарвыканкама. Не адно пасаджэнне сесіі гарсавета было прысвечана пытанню стварэння камітэцкай структуры выканавчай ўлады. Тым самым меркавалася ўзняць прэстыж і канкрэтызаваць адказнасць за свае дзеянні наместніка старшын гарвыканкама. Яны ў дадзенай сітуацыі маюць узначальніцкае, якія павінны кіраваць пэўнымі сферамі жыцця горада. У чынізаваным грамадстве службоўцы, нягледзячы на падобную структуру канкрэтных органаў улады, немінуа падаў бы ў астаўку. У нашым жа грамадстве такі рашучы крок замяняе публічная заява, маўляў, з такой будовай выканкама неможна, але як чыноўнік, абраны на пасад сесіі гарсавета, вымушаны буду выконваць яе рашэнні. Ці не ў гэтым таксама, апроч астатняга, карніцкая імяненне да свайго роду скрытага ігнаравання дэпутатаў прапапоў у кабінетах гарвыканкама?

Варты ведаць, што кожны з пытанстваў дэпутатаў камісій рысчэцца, па сутнасці, на грамадскіх

пачатках. Пераважная большасць дэпутатаў гарсавета выконвае свае паўнамоцтвы без адрыву ад асноваў дзейнасці. Безумоўна, кожны з іх выдатна разумее, што выносіць пытанні на разгляд выканавчых органаў улады без папарэднага абмеркавання з дасведчанымі ў сваёй справе спецыялістамі па меншай меры неразумна. А для гэтага патрэбны і час, і сілы, і пэўна ўласная дасведчанасць. Не грэх будзе прагледзець такі-сікі стос адвадзінных дакументаў, перагартыцца хаця б што са спецыяльнай літаратурай.

Кожны, напэўна, можа ўявіць, якое адчуванне мае чалавек, калі справа, у падрытокую якой былі ўкладзены немалыя намаганні, пускнецца па адваротным шляху вырашэння або і ўвогуле замовчаецца. Такое можна сцярпець адзін, тры, пяць разоў. Але больша іх колькасць прыводзіць проста да разумення марнасці патрачанага высілкаў. Немалаважным з'яўляецца пытанне нахай сабе і маральнай адказнасці за прынятыя ў горадзе рашэнні. Большасць выбаршчыкаў устрымаюць любое з іх як вынік непасрэднай дзейнасці народных дэпутатаў. Сусветны вопыт сведчыць, што поўнасцю адказаць можна толькі за прафесійную дзейнасць, а ў нас гэта магчыма пры прафесіяналізацыі выбарчых органаў.

Сёння ж застасца канстатаваць, што народны дэпутат па-ранейшаму ўяўляе сабой сваё сабывае буфер паміж грамадствам і выканавчымі органамі ўлады. Менавіта ён на шомесечных дэпутацкіх прыёмах і перыядычных сустрэчах з выбаршчыкамі адказвае за нывяршаныя ў канкрэтнай акрузе пытанні: за скасаванне паштовае аддзялення, за раптоўна зменены маршрут грамадскага транспарту або «без дай прычыны» падвышэння цэны, за краны, якія не адрамантаваў жэстэў слесар, за неўстаноўленыя тэлефоны, за адсутнасць у людзей магчымасці здаць шклару... Ці пералічыць усе пытанні? Восць і атрымоўваецца, што ў многіх выпадках узаемадзейнасць паміж выканкамам і дэпутатам засноўваецца на прычынах барабцы ба ўмовах канкрэтнага горада або асобнай выбарчай акругі — за садок, за прымаўнае для ўсіх калоў грамадскай аблічна помніка, за культуруна-асветніцкі цэнтр, які б праіраваў на дэпутаты горада і рэспублікі... І не патрэбна, што далёка не заўсёды ўладея вырашчэ справу, тым больш, калі канкрэтны народны дэпутат трымаецца прычынаў звышчыннага, а не развалючых наці развіцця ў любой сферы жыцця. Зрэшты, у такой сітуацыі не варты дзіўніцца, што нават і аб'яднаны ў пастаянны камісіі народных дэпутатаў, без малага аматары, амаль заўсёды праіраваў прафесіяналізм з выканкама.

Ідэя зняць фільм роділася тры года назад. Но Рускаву твэрдзілі, што не вярмя снімаць такія некасаосыя лэнты — без іростытук, рэкетывор, гомосексуаліста, мафіозі і т.п. Его ўбэджалі, што такія фільмы сёчас нікого не інтэрасуюць, а Сэргей твэрдзілі вэрілі — настанэе егэ час, і он сдэлаэ «нэорэальнае кінэ» — лірычэскую, грустную і смэшную історыю і трінацідцатлэтнем малішчэ па прозвішчу Шумілка. Он непрэмно хочэ так са клоуном. У нэго ўжэ сёчас многэе получаэся: в школе і дома он пародіруэ людэі, прідумываэт вэсэлэе мімічэскае нэмерэ. Да толькэ в маленськом захолустном посёлкэ у моря, гдэ он жывэ, охружаючэе почэмэу называют Шумілкаі іскрэннэе увлечэнне «крівляніем». Нікто егэ не помінат, дажэ лучшій друг Бура...

В глаўных роллях в фільме снімаліся Ніна Руспанова, Сэргей Гармаш, лідэр рок-групы «Брыгада С». Ігорь Сукачэв і школьнік Алеша Ігушкін.

● «ШАСТПІВОГО РОЖДЕСТВА В ПАРИЖЕ!»

Цэнтную художэствэнную кінолэнтэу з такім названіем перадают на суд зрительнэі кінематографісты Цэнтру творчэскай ініцыятывы. Паставіла ёе рэжиссэр Олга Жукова па своему сценарыю.

Героі фільма — юныя обавятэльныя злосумшлэнніцы Рыжык, Чэрыны, Ландыш і Ірына, вэмогаючэе дэньгі і пожелых мужчін. Вэту сэмью-компанію входіт ещэ тэлеохранітэлі па кличкэ Бабан.

Обычно Рыжык стоіт у тэлефона-автомата і просіт монэтку у пріянувшэгося еі рэспектабэльного мужчінэ. Конечно, с надэждэю, што тот «кліент» на сімпатічнае дэвчэе ліччэ і пріяласіт к сэбэ, пріямына срабаватэ, мужчінэ прэдлагатэ пойті к нэму в гостінцу. Рыжык тут жэ гостепрыімно пріяласят зайті к нэй. І нічэго не подозрэваючій командіроуванный оказыватэся в камнатэ дэвчкі. Кокетлічкая, она завязыватэ ему шарфіком глаза. «Это кто ж пріяшлэ?» — спрашыватэ ласковым мужчінэ. «Это смэрть твоя пріяшлэ, козэл», — нэвозмутімо атвечатэ Рыжык і душіт егэ шарфом. Послэ этого в камнату входіт Бабан, раздэватэ очэрэдную жэртву і вытаскыватэ егэ в подвал. Чэрез некотэрое врэмя бэдэлага пріяходіт в сэбя і, убэдывшіся, что раздэт і ограблэн, просіт помочі у свохіх мучітэлэі...

Запамінаючыся образы сзодатэ в картінэ Аліка Смэхова, Влэдмір Толконніков, Соня Клімэнко, Юлія Лобанова, Інна Хрулева, Нікіта Джугурда.

● «ФУТБОЛИСТЫ»

Картіна сзодана кінематографістамі кіностудыі «Мосфільм» і «Союз». Сценарый еэ напісал Анатолій Стэпанов, рэжиссэр-постановіч — Алэксандр Гордон.

В цэнтрэ повэстваванія фільма — борьба чэстнаго футбольнаго трэнэра протів околоспортивнаго мафі, устрэвшэго подпольнаго тоталітарызму і нажываючэго на этом міліонны.

Убэдывшіся, что рэзультаты футбольных состязаній частэ бывают «купленны», трэнэр Олэгор Норов, бывшій класный футболист, рэшатэ узнатэ, кто жэ явлэяетэ «хозяіном», руковдядіым нэзаконным бیزнэсом...

● «МЕЧЕННЫЕ»

Пріозводствэ кіностудыі «Ленфільм». Автор сценарыя — Андрей Романов, рэжиссэр-постановіч — Вячеслав Сорокін.

В годэ застоя комсомольскій работнік Макс, імевшій доступ к інформачію о перемэщеніи должностных лиц, столкнулся с коррупціей комсомольскіх «вожакоў», тэсно звязаных с мафіознымі групамі. Спустэ врэмя, уйдя от дел і став скромным сапожніком-кустарем, он рэшил боротэся с нımı. І очен чэстэва эта бескровная борьба кончалася егэ победой. С другом детствэ Георгіем оні «фруктуілі» нэ одну сферу новоявлэнных мафіозі, разрушılı многіе звязы преступнаго міра.

Ролі ісполняют Алэксей Нілов, Сэргей Варчук, Юріс Лауціныч, Елэна Старостіна, Маргаріта Звонарэва.

● «СЭГУН МАЭДА»

...Японскій полководэц Іэзусу, стрэмяся обновітэ старое вооружэнне самурайской арміі, отправаляэт вэрог любімогэ сына в далекую Іспанію. Юношу сопроводжат вэрог тэлеохранітэлі і воспитатэлі — Сэгун Маэда. Вмэстэ с нımı отправаляэся в нелёгкій путь францісканскій свящэннік Васко. Он жэлает насадіт христианство в японскіх провинціях.

Многэе пріяшлэ пережытэ путешэственнікам — шторм, козні Васко і дэна Пэдро, недруга японцэі прі іспанском дворэ... А отом, чэм завршылась эта опасная экспэдіція, зритель узнатэ, посмотрэв цэнтную художэствэнную кінолэнтэу «Сэгун Маэда», сзоданную амеріканскімі кінематографістамі (авторы сценарыя — Сэ Косугі і Нэльсон Гуддінг, рэжиссэр — Гордон Хэсслэр). Длэ тэх, кто не очен сілен в тонкостях старінной восточной воінской іерархіі, сообщім, что Сэгун — это титул воінно-феодалных пріявительей в XII-XIX вэках. Посмотрэв фільм, любітелі японскіх экзотікі окупнэся в атмосферу древней історіі велікой Страны Восходящэго Солнца.

Главных героэі іграют К.Косугі, Д.Эссекс, К.Клі, Н.Плюйд, Р.Пікап, Т.Міфунэ, М.Такада.

● «ОДНАЖДЫ УКУШЕННЫЙ»

Фільм снят тажэ кінематографістамі США. Сценарый еэ напісал Давід Хайнз, Джеффрі Хауэ і Джонатан Робертс, рэжиссэр — Говард Сторм. Картіна прэдставляэт собой забавную комедію с участіем міміров і бросивших ім вызов нэувняваючых молодых людэі.

Красівэе-графічне для схранэння вэчной молодості нэобходімо тріждэ попліт кровь невіноного юноші. Но попробуйтэ найтí в нашэ-то дні совэршеннолэтнэго дэвственніка! І вэ же такой нашлэся...

Цэлый каскад смэшных нэвероятных сітуаціі, вэсэлэе пріяключэнія главных героэі, вступіллія в схватку с упырамі, а тажэ умело закручэнный дожэт лэнты — вэсэ это прідатэ еі заслуженный оскэс і популярыность у зрительей.

В глаўных роллях вэступают Лорэн Хаттэн, Джім Керрі, Карэн Коппінс, Кліван Літл.

● РАЗРЕШИТЕ ПРЕДСТАВИТЬ

Все большее место в дамских аксессуарах занимают изделия из кожи. Они хорошо дополняют и костюм деловой женщины, и экстравагантный наряд юной модницы.

Оригинальные сережки, браслеты, броши, кольца делают умелые руки народного мастера из Мінска Валентины Кузнецовой. Ее украшения были представлены на многих выставках произведений народных умельцев.

НА СНИМКАХ: народный мастер Валентина Кузнецова; изделия Валентины Кузнецовой.

ФОТО ВЛАДИМИРА МЕКЕВИЧА, БЕЛИНФОРМ.

● НАША ИНТЕРВ'Ю

«ПЕСНЯ ПРОСІЦЬ ГЛЫБІНІ...»

ВОЛЬГА МАЦКЕВИЧ

Колькі дзён таму ў Доме афіцэраў адбыўся аўтарскі вэчар пэзта Аляксандра Лягчылава «Пад сэрэбром каханьня». Гледачы сустрэліся з такімі вядомымі беларускімі выканавцамі, які Тамара Рабэўская, Валерый Кучынскі, Анатоль Ярмоленка, Галіна Галенда і інш. Вэступленні артыстаў суправаджаў эстрада-сімфанічны аркэстр пад кіраўніцтвам Уладзіміра Цатурэва. Людзі пріяшлі паслухаць роднае слова, апынуцца ў сьвэце музыкі і забіцца пра ўсэ будзённыя згрызоты жыцця. Добразхчліва атмафера панавала ў залэ.

На некалькі хвілін я авалодала увагай галойнага воінніка гэтай урачыстасці. Аляксандр Лягчылаў вэлім хвалэаўся: не кожны дзень у людзей аўтарскія вэчары. Пэзт уважліва сачыў за рэакцыяй залы, але мнэ ўсэ ж такі ўдалося задаць яму некалькі пытаньняў.

— Вы пішаце на рускай і беларускай мовах. А якіх вершаў болей?

— Болей, вядома, беларускіх.

● РЕПЛИКА

— Ад чаго гэта залежыць? Ад настрою?

— Ад настрою, вядома. І ад таго, дла каго я пішу.

— Што, пішаце вершы для канкрэтных спэвакоў?

— Так, прычым гэта не абавязкова заслужаныя артысты. Больш нават маладых, пачынаючых, якія сёння таксама тут прысутнічаюць.

— Сярод выканавцаў вэшых пэсэнь шмат жанчын. Ці цяжка ствараць жаночыя вэбразы?

— Цяжка, зразумела, таму што, па-першае, само жыццё цяжкае, асбавіла ў жанчын. Па-другое, трэба шмат назіраць, каб зразумець, адчуць тэ, што адчувае жанчына. У мяне ёсць жонка і дачка, ну, і вэкол столькі жанчын...

— А як жонка ставіцца да вэшых назіраньняў?

— А што? Абы дамоў у час вяртаўся!

— З кім з кампазітараў вам лягчэй за ўсэ працаваць?

— З Лучанком, Прохаравым, Буднікам і Моўчанам.

— Не сакрэт, бадай, што стан беларускай пэсі вылікае, мякка кажучы, закліпанасца. Што можна зрабіць для яе?

— Патрэбны грошы, грошы і яшчэ раз грошы. І вэлімь добра, што ў нас узнікаюць розныя фірмы (напрыклад, «ВІТТ»), якія з ахвотай фінансуюць мастацтва.

— Якія патрабаванні ў вас да пэсі?

— Галоўнае — глыбіня, сэнс, яе змэст і, вядома, мелодыя.

— Вы пачалі пісаць эпіграмы. Гэта на вас так жыццё ўплывае? Як ставіцца да вэшых эпіграм адрастваты?

— Не такія ўжо злыя мае эпіграмы. Кожны пасвойму ўспрымае іх, але ў асноўным крыўдзяцца. Пішу на вядомых людзей: на Н.Глебівэ, А.Трусава, З.Бандарэнку, — і гэта, я думаю, толькі спрыяе іх папулярнасці.

— А спрабавалі пісаць эпіграмы на непрыемных для вас людзей?

— Не спрабаваў яшчэ, але калі ўжо раззлуюць — можна і напісаць.

ЯЗЫЧЕСКИЕ ПРАЗДНИКИ — НАШИ ПРАЗДНИКИ

ЛЮБОВЬ ПОЛЯКОВА.

С большим интересом я читаю в вашей и других газет публикация Ирины МАСЛЕНИЦЫНОЙ, посвященные славянской мифологии. В самом деле, мы сравнительно хорошо знаем мифологию древних греков и христиан, немного хуже — индусов, иудеев, буддистов и мусульман, но почти ничего не знаем о мифологии, созданной нашими предками, т.е. нашей собственной мифологии.

В 15 выпуске «Старожытнага Менска» благодаря статье «Хто такая Калыда» я познакомилась с одной из богинь славянского пантеона, о которой до тех пор ничего не знала. Очень мне понравился миф о том, как Калыда приучает людей к гостеприимству. Мне хотелось бы узнать как можно больше и о других славянских богах, обрядах и праздниках древних славян, их мировоззрении и т.д. Хотелось бы также знать, существовала ли письменность у наших предков до их христианизации, и если да, то почему от нее ничего не осталось.

Я совершенно согласна с автором статьи в том, что языческий праздник Калыда не сле-

дует путать с христианским Рождеством, но не вижу, зачем их нужно праздновать одновременно, 7 января. Ведь 7 января — это результат реформы календаря, который вследствие своего несовершенства отстал от астрономического времени. Конечно, христиане могут праздновать свои праздники когда хотят, отмечая Рождество Христово хоть 10 раз в году, каждая конфессия отдельно, но наши предки язычники вели астрономические наблюдения, и Калыды справлялись всегда в день зимнего солнцестояния. По теперешнему календарю — это 22 декабря. Значит, Калыды следует праздновать 22 декабря, если мы имеем в виду именно Калыды, а не Рождество Христово.

То же самое касается и других языческих праздников, например, Великдень. Само название этого праздника говорит о том, что день стал великим, превращаясь в ночь. А происходит это 18 марта. Христианский же праздник, который справляется несколько позднее, по своему смыслу должен именоваться Воскресение, или Вознесение Христова, а не Великдень или Пасха, которая явля-

ется иудейским праздником и к Иисусу никакого отношения не имеет.

Не нахожу я также «удачным» совмещение в свое время Калыды с Рождеством, которое безусловно было сделано не случайно, а с целью уничтожить языческий праздник, заменив его христианским. С таким же успехом можно было бы говорить об «удачной» замене в наши дни белорусского языка русским, ведь многие белорусы сегодня своим родным языком считают русский, к которому они привыкли с детства, а белорусского даже знать не хотят. Интересно, если бы русификация продолжалась столько же времени, сколько и христианизация, много ли осталось бы от белорусского языка? Я думаю, абсолютно. Но ведь язык, так же как и религия, это элементы национальной культуры, и от потери любого из них (что происходит при замене родного на импортный) нация теряет свою индивидуальность.

Я думаю, уважаемая редакция, что если уж возрождать белорусскую нацию, то возрождение должно касаться всех элементов ее культуры, а не только одного языка.

Борис МИХЕЕВ.

